

ภาคผนวก จ
สัมภาษณ์ผู้แทนสภาองค์กรชุมชนจังหวัดชัยภูมิ ระดับชาติ
(นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ)
โรงเรียนบ้านดอนไก่อีถือน อำเภอกุฉิเยว จังหวัดชัยภูมิ

ผู้สัมภาษณ์: ช่วยแนะนำตัว และตำแหน่งหน้าที่ บทบาทในสภาองค์กรชุมชนระดับตำบล ระดับจังหวัดและระดับชาติ

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ตำแหน่งตัวแทนหมู่บ้านเข้ามาเป็นกรรมการในระดับตำบลคือ สภาองค์กรชุมชนตำบลบ้านดอน ตั้งเมื่อเดือนกรกฎาคม 2551 โดยคิดว่าถ้าเรานิ่งเฉยกับการแก้ปัญหาโดยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้แก้ปัญหา นั้น จะแก้ปัญหาเชิงโครงสร้างมากกว่าการแก้ปัญหาเชิงสังคม และเป็นโครงสร้างรูปธรรมที่ชัดเจนและเน้นโครงสร้างมากกว่ารูปธรรมทางสังคม หลังจากได้เป็นผู้แทนระดับหมู่บ้าน ระดับตำบล ก็ได้รับการคัดเลือกโดยฉันทามติไม่มีผู้คัดค้านเข้าไปเป็นตัวแทนในระดับจังหวัดซึ่งมี 2 คนจากสภาองค์กรชุมชนตำบลๆ ละ 2 คนเป็นผู้แทนระดับจังหวัด และเมื่อเข้าสู่ระดับจังหวัด ก็ได้รับคัดเลือกจากสภาองค์กรชุมชนทุกสภาองค์กรชุมชนตำบลที่มาประชุมให้เป็นประธานสภาองค์กรชุมชนของจังหวัด เป็นคนแรกที่ได้รับคัดเลือกเป็นประธานฯ ของจังหวัดชัยภูมิ ทำหน้าที่ 4 ปี และที่ผ่านมา 17 สิงหาคม 2555 ก็มีการคัดเลือกผู้แทนที่มาจากสภาองค์กรชุมชนเพื่อไปเป็นตัวแทนจังหวัดในบทบาทสภาพัฒนาการเมือง ซึ่งตาม พรบ.สภาพัฒนาการเมืองนั้น จะมีตัวแทนสภาพัฒนาการเมืองในระดับจังหวัดๆ ละ 1 คน และผมซึ่งเป็นตัวแทนของสภาองค์กรชุมชนได้รับคัดเลือกให้เป็นสภาพัฒนาการเมืองของจังหวัดชัยภูมิ ส่วนผู้ที่เป็นประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลในระดับจังหวัดตอนนั้นคือคุณเหมราช ลบนองบัว

สำหรับเริ่มแรกที่เข้ามาทำงานสภาองค์กรชุมชนก่อนจะมีพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน ผมเริ่มมาจากการเข้ามาเป็นผู้ตรวจสอบการเลือกตั้ง ตั้งแต่ปี 2535 และมีการดำเนินงานเรื่องกองทุนหมู่บ้านปี 2545 และประชาธิปไตยชุมชน ต่อมา 2546 ที่เอื้ออำนวยต่อชุมชนคือโครงการการวิจัยและพัฒนาชีวิตสาธารณะท้องถิ่นน่าอยู่ จังหวัดชัยภูมิ มีการสร้างชุมชนน่าอยู่ เช่นชุมชนบ้านแท่นที่ประสบความสำเร็จเรื่องชุมชนส้มโอเงินล้าน หรือชุมชนหินผาฟ้า น้ำ ที่เป็นเครือข่ายด้านการเกษตรอินทรีย์ ที่นำร่องกิจกรรมทางสังคมก่อนมีสภาองค์กรชุมชน ที่ทำไปในรูปแบบที่ไม่มีกฎหมายรองรับ ก็มีการกล่าวหาว่าเป็นองค์กรเถื่อนบ้าง เป็นกลุ่มเอ็นจีโอที่เรียกร้องสิ่งต่างๆไม่เป็นธรรมแก่สังคมบ้าง กระทั่งมี พรบ.สภาองค์กรชุมชน 2551 ขึ้นมาที่เป็นกฎหมายรองรับเรื่องการแก้ปัญหา ถ้ามองย้อนหลังมีปัญหามาก มี หลายอย่างโดยเฉพาะการเลือกตั้งมีการรณรงค์ตามนโยบายของรัฐ แต่มีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเหมือนเดิมไม่บรรลุผลการแก้ปัญหา สิ่งที่จะบรรลุได้ก็คือสภาองค์กรชุมชนนี้ละ หมู่บ้านละ 4 คน เข้ามาในระดับตำบลแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันในกระบวนการประชาธิปไตยโดยเฉพาะในเรื่องของการเมือง การเมืองในระดับตำบลนี้เป็นการเมืองที่สำคัญที่สุดสามารถแก้ปัญหาชุมชนได้อย่างดี นี่คือการจัดการแก้ปัญหาก่อนที่จะมีสภาองค์กรชุมชน

ผู้สัมภาษณ์ : หลังการเกิดขึ้นของสภาองค์กรชุมชน การเมือง หรือความขัดแย้งในชุมชนเกิดขึ้น ลดลง หรือไม่อย่างไร และบางอย่างที่ยังคงปกครองส่วนท้องถิ่นทำอยู่แล้วมีความซ้ำซ้อนหรือไม่อย่างไร

นายเวรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: นายก อบต. คนก่อนเอื้อให้มีสภาองค์กรชุมชน ส่วนนายก อบต. คนปัจจุบันมีการแลกเปลี่ยนพูดคุยกันที่เรียกว่าสภากาแฟ ถามว่ามีความขัดแย้งไหมผมไม่ทราบ แต่การทำงานกับสภาองค์กรชุมชนก็ไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ถ้าจะสร้างสิ่งก่อสร้างในตำบล จะมีการมาแจ้งต่อสภาองค์กรชุมชนว่าทำไมถึงสร้างสิ่งก่อสร้างในหมู่บ้านนี้ ทั้งๆที่ในหมู่บ้านอีกหมู่บ้านหนึ่งก็มีความต้องการเหมือนกัน เขาจะมาอธิบายในพื้นที่สภาองค์กรชุมชนแห่งนี้ไม่ไปชี้แจงผ่านองค์การบริหารส่วนตำบลเพราะสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาจากแต่ละหมู่บ้านมีความขัดแย้งในสภาองค์การบริหารส่วนตำบล เขาจึงมาใช้พื้นที่สภาองค์กรชุมชนชี้แจงแทน หรือกล่าวอีกอย่างคือ ผู้แทน อบต. ในหมู่บ้านที่ได้รับสิ่งก่อสร้าง กับผู้แทน อบต. ในหมู่บ้านที่ไม่ได้รับการก่อสร้างสิ่งก่อสร้าง อาจมีความขัดแย้งกัน แต่ถ้าเอาเรื่องการก่อสร้างเข้าสู่พื้นที่พูดคุยของสภาองค์กรชุมชนตำบลแล้วก็ไม่มีปัญหา เพราะผู้แทนจากหมู่บ้านตาม พรบ.สภาองค์กรชุมชนมีหมู่บ้านละ 4 คนและมาด้วยจิตอาสาจะรับฟังเหตุผลจากการชี้แจงแล้วทำความเข้าใจกับชุมชนได้ดีกว่า นอกจากนี้การประชุมของสภาองค์กรชุมชนยังเกิดการเรียนรู้แลกเปลี่ยนในเรื่องการแก้ปัญหาโดยยกเอาการแก้ปัญหาของพื้นที่อื่นๆมาให้แลกเปลี่ยนพูดคุย ที่ผ่านมามีเมื่อเร็วๆนี้เช่น เรื่องการกำจัดขยะของจังหวัดมหาสารคาม ที่กำจัดเรื่องของถุงพลาสติกโดยวิธีการกำจัดและแปรรูปขยะมาเป็นพลังงานเป็นต้น ก็ลองพิจารณาดูเอาเองนะ ครบถ้วนมีความขัดแย้งหรือไม่ เพราะสภาองค์กรชุมชนนั้นเป็นที่พูดคุยแลกเปลี่ยนเพื่อทำความเข้าใจกัน มากกว่า และในเรื่องความขัดแย้งนั้น ถ้าเราพูดคุยกันบ่อยครั้งก็อาจจะทำให้ความขัดแย้งลดลงไปเพราะจะเกิดการสร้างความเข้าใจที่ดีอย่างยิ่ง ส่วนการเมืองในระดับชาติมีความขัดแย้งหรือไม่ในชุมชนก็ยังมี และประชาชนก็จะต้องพูดคุยแลกเปลี่ยนกันเยอะต่อไป

ผู้สัมภาษณ์: ชุมชนเปลี่ยนไปจากเดิมอย่างไรภายหลังมีสภาองค์กรชุมชน?

นายเวรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ในทางรูปธรรมแล้วยังไม่มีอะไรเด่นชัด แต่ทางด้านความคิดแล้วนั้นแทนที่จะเชื่อในสิ่งที่ได้ยินก็จะนำมาพูดคุย ก็เริ่มมีความคิดเกิดขึ้น ปัจจัยแรกและสำคัญก็คือการเกิดการเรียนรู้จากการพูดคุยกัน เสวนากันเรื่อยๆ นี่คือการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ถ้ารูปธรรมขึ้นมาหน้อยจากการพูดคุยก็คือด้านสวัสดิการชุมชน เกิด แก่ เจ็บ ตายของชุมชนในระดับตำบลเกิดขึ้น

ผู้สัมภาษณ์: การประชุมแต่ละครั้งจะมีประเด็นการประชุม และหาข้อสรุปหรือตกลงเมื่อจะสรุปมีการโหวตด้วยการยกมือเพื่อนับคะแนนเสียงหรือไม่ หรือใช้วิธีการใด

นายเวรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ส่วนใหญ่ไม่นับคะแนนด้วยการยกมือ จะใช้ระบบฉันทามติให้น้ำหนักเหตุผลที่ชัดเจน ยกตัวอย่างเช่น การแต่งตั้งคณะกรรมการการเงินจะมีการเสนอตัวผู้มาทำการจัดการเก็บรักษาและทำหน้าที่ทางการเงินเขาก็จะเสนอตัวมา ชันอาสา มา แล้วก็ถามว่ามีใครขัดข้องไหม อย่างไร ก็ไม่มี เมื่อเร็วๆนี้เช่นการเผยแพร่พันธุ์ข้าว ข้าวพันธุ์ดีให้สมาชิกชุมชนก็ตกลงว่าจะให้หมู่บ้านไหนทำ ก็ไม่มีการคัดค้าน จะพูดคุยจนได้ข้อสรุปค่อยนำไปปฏิบัติ

ผู้สัมภาษณ์: ในระดับจังหวัดนั้น ปัญหาของแต่ละสภาองค์กรชุมชนตำบล มีความเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: แดกต่าง ยกตัวอย่างเช่น บ้านแท่น ปัญหาการจัดการน้ำ น้ำมีมากนะไม่ใช่มีน้อย ก็จะต้องคุยเรื่องของการแก้ปัญหาจัดการน้ำที่มีอยู่มากมาย ซึ่งไม่สามารถแก้ไขได้ในระดับตำบลจำเป็นต้องมีหน่วยงานในระดับจังหวัดมาร่วมแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นมาจากการสร้างถนนมลิวัลย์ เส้นจากขอนแก่น ไปยังชุมแพ นับตั้งแต่มีถนนสายนี้ทำให้บ้านแท่นประสบปัญหาน้ำท่วมมาโดยตลอดสิ่งที่บ้านแท่นต้องการคือ การทะลุช่องทำสะพานเพิ่มซึ่งมันไม่สามารถแก้ไขในระดับตำบลได้ อันนี้เป็นตัวอย่างที่เกิดขึ้นในระดับจังหวัดและสภาพปัญหาที่ต่างกันของแต่ละพื้นที่ อีกตัวอย่างหนึ่งเช่นที่วังชมพู อำเภอหนองบัวแดง เป็นเรื่องวิกฤตสารเคมีเจือปนในเลือด ความต้องการของชาววังชมพูก็คือทำอย่างไรจะลดสารเคมีที่เจือปนในเลือดให้น้อยลงได้ เพราะวังชมพูเป็นต้นน้ำชีที่ไหลผ่าน 9 จังหวัด ดังนั้นวังชมพูจึงต้องการมีธรรมนูญตำบลเกิดขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ได้อย่างไรเพราะเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

ทางด้านสภาองค์กรตำบลทุ่งพระมีปัญหาเรื่องการเกษตรในที่ดินทำกิน คือรัฐประกาศเขตอุทยานแห่งชาติทับซ้อนพื้นที่ทำกินของชาวบ้าน ส่วนสภาองค์กรชุมชนตำบลโนนคูณเป็นปัญหาเรื่องการใช้สารเคมีในการทำการเกษตรและชาวบ้านได้รับผลกระทบส่วนทางอำเภอจัตุรัส มีปรากฏการณ์หนึ่งคือ เขตตำบลหนึ่งติดกับอำเภอหนองบัวระเหว นั้น บุคคลทั้งหมู่บ้านไม่มีที่อยู่อาศัย เช่น ตำบลสัมป่อยที่สภาองค์กรชุมชนตำบลสัมป่อยกำลังแก้ไขปัญหาเพราะที่ดินทั้งหมู่บ้านเป็นที่ดินสาธารณะคล้ายกับตำบลหนึ่งของจันทบุรีที่ไม่มีที่เป็นของตัวเองเพราะตำบลนั้นอาศัยอยู่ในทะเลทั้งหมดมาหลายชั่วคน หลายร้อยปีแล้ว เขาไม่มีที่ดินเพราะอาศัยอยู่กลางทะเลซึ่งกฎหมายเกี่ยวข้องกับด้านทะเลเขาห้ามไม่ให้ไปอยู่ตรงนั้น จังหวัดชัยภูมิที่มีปัญหาอีกที่หนึ่งก็คือตำบลห้วยบง เขตอำเภอเมืองชัยภูมิที่มีปัญหาเรื่องที่ดินที่เป็น สปก. สภาองค์กรชุมชนตำบลห้วยบงก็ดำเนินการแก้ปัญหาเรื่องดังกล่าว ส่วนตำบลบ้านดอนเป็นเรื่องขยะชุมชน และการปล่อยสารเคมีที่ไหลลงน้ำ เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่ปลูกอ้อย สารเคมีจากการทำการเกษตรทำลายสัตว์ในดินหายไป

ผู้สัมภาษณ์: การประชุมในระดับจังหวัด มีลักษณะการประชุมเป็นอย่างไร เช่น บรรยายภาค

การประชุมร่วมกับหน่วยงานราชการอื่นๆ

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ผู้ว่าราชการเข้าร่วมประชุมเป็นบางครั้ง ในระยะหลังนี้ไม่เข้าร่วมเลย แม้แต่เชิญร่วมกิจกรรมก็ไม่เข้าร่วม

ผู้สัมภาษณ์: ในส่วนของการประชุมสภาองค์กรชุมชนในระดับจังหวัดที่กำหนดว่าให้มีการประชุมปีละ 1 ครั้ง มีการประชุมตามที่กฎหมายกำหนดไหม

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ของเรามีขบวนจังหวัดหมายถึงการรวมทั้งสภาองค์กรชุมชน รวมประเด็นที่ดิน น้ำ ทรัพยากร จะมีการประชุมเดือนละครั้ง ก็ไม่รู้ว่าสภาองค์กรชุมชนประชุมตอนไหนเพราะผสมรวมกับการประชุมของขบวนองค์กรชุมชนจังหวัดชัยภูมิไปด้วยกัน

ผู้สัมภาษณ์: เหมือนประชุมเวทีเดียวกัน

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ใช่ครับ

ผู้สัมภาษณ์: ทำไมต้องแบ่งเป็นขบวนองค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: บางชุมชนมีการตั้งเป็นสภาองค์กรชุมชนแล้ว บางชุมชนยังไม่ได้จดทะเบียนจัดตั้ง

ผู้สัมภาษณ์: ก่อน 31 ตุลาคม 2554 จังหวัดชัยภูมิมีสภาองค์กรชุมชนทั้งสิ้น 14 สภา ณ ปัจจุบันนี้มีจำนวนทั้งหมดเท่าไรครับ

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: 49 สภาองค์กรชุมชน ซึ่งได้รับการรับรอง อันที่จริงยื่นคำขอไปทั้งสิ้น 64 สภาองค์กรชุมชน รอการรับรองจัดแจ้ง

ผู้สัมภาษณ์: ประเด็นปัญหาของแต่ละพื้นที่ ของแต่ละสภาองค์กรชุมชนที่แตกต่างกัน เมื่อประชุมในระดับจังหวัดแล้วนั้น จะหยิบยกปัญหาไหนขึ้นมาเป็นข้อถกเถียงแลกเปลี่ยนเพราะมีหลายปัญหาหลากหลายตามพื้นที่ นอกจากนี้ยังจะต้องขงเรื่องเข้าสู่แผนพัฒนาจังหวัด

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ในช่วงที่เป็นประธานอยู่นั้น มีการเสนอประเด็นปัญหาเข้าสู่ระดับจังหวัด แต่ในระยะหลังก็ยังมีการประชุมอยู่เรื่อยๆ แต่เป็นประเด็นที่ยังขาดน้ำหนัก ไม่มีเรื่องหรือประเด็นใหญ่เสนอระดับจังหวัดเพราะไม่ค่อยได้ผล ถ้ามีประเด็นปัญหาจะนำเสนอเข้าสู่เวทีระดับชาติทีเดียวเลย

ผู้สัมภาษณ์: ทำไมไม่นำเสนอระดับจังหวัดให้เกิดนโยบายสาธารณะระดับจังหวัดเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: จังหวัดชัยภูมิเขามีแผนงานของเขาอยู่แล้ว เราเลยนำเสนอเข้าสู่ระดับชาติ

ผู้สัมภาษณ์: ถ้าหากนำเสนอปัญหาเข้าสู่ระดับชาติ ก็จะมีการเรียงลำดับความสำคัญในการแก้ปัญหาของแต่ละจังหวัด?

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: จังหวัดในเวทีระดับชาติเขาไม่ได้เรียงปัญหาเป็นจังหวัด เขาจะเรียงปัญหามาตามประเด็น เช่น ทรัพยากร พลังงาน ประเด็นที่ดิน น้ำ โดยเฉพาะชัยภูมิที่ยังไม่ได้พูดถึงในประเด็นพลังงานซึ่งจากการสำรวจ ได้ข้อมูลมาจากกรมทรัพยากรธรณีว่า จังหวัดชัยภูมิมีทรัพยากรด้านพลังงานที่เยอะที่สุดของประเทศซึ่งยังไม่ได้มีการเปิดเผยมาจากทางจังหวัด

ผู้สัมภาษณ์: ภายหลังจากมี พรบ.สภาองค์กรชุมชน 2551 เป็นต้นมา จังหวัดชัยภูมินำเสนอประเด็นปัญหาอะไรบ้างในระดับชาติ หลักๆ 3 ประเด็น

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ประเด็นแรก ที่ดินที่ทุ่งข้าเสีย อำเภอกเกษตรสมบูรณ์ ที่ดินอำเภอกอนสารแถบห้วยยาง ตำบลทุ่งพระ ในเรื่องของการถูกกล่าวหาว่าบุกรุกที่อุทยาน ต่อมาคือเรื่องทรัพยากรน้ำที่จังหวัดชัยภูมิยังแก้ไขปัญหาได้ไม่ถูกทิศทาง อีกประเด็นหนึ่งเป็นเรื่องของการศึกษา แต่ไม่ได้เสนอเข้าเวทีสภาองค์กรชุมชนแต่เป็นเวทีระดับชาติ คือการจัดการศึกษาที่ผิดแผกมากที่สุดในเรื่องของนโยบาย หลักสูตร และการวัดและประเมินผลที่ไม่ได้พัฒนาคนไทย เรียนจบปริญญาตรีแล้วไม่ได้อยู่ถิ่นกำเนิดตนเอง ทั้งถิ่นฐาน และไม่เป็นองค์กรร่วมที่สมบูรณ์ ตั้งแต่ระดับล่างสุดไปจนถึงระดับอุดมศึกษา

ผู้สัมภาษณ์: อำนาจหน้าที่ของสภาองค์กรชุมชนกำหนดบทบาท หน้าที่การทำงานของสภาองค์กรชุมชนไปทำงานซ้ำกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมันเป็นอำนาจหน้าที่แบบงานประจำ และการเมือง ส่วนอำนาจหน้าที่ของสภาองค์กรชุมชนนั้นเป็นเรื่องของการเสนอแผนเพื่อเข้าไปบรรจุในแผนประจำตำบลซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องนำเสนอเข้าไปบรรจุอยู่แล้วมันไม่ซ้ำซ้อนกันและเป็นเรื่องดีด้วยที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ต้องออกไปประชาคม เพราะสภาองค์กรชุมชนนั้นจะทำหน้าที่ศึกษาปัญหาของทุกคนในหมู่บ้านผ่านเวทีแลกเปลี่ยนพูดคุยมาแล้ว ยกตัวอย่างเช่น คนๆหนึ่งไม่มีเงินมาไถคราดนา ปัญหาของแกคือทำนาไม่ได้ผลทุกปีเพราะนาแกเอียง น้ำข้างส่วนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งมันไม่ขัง แกต้องการให้รถไถมาไถคราดให้ส่วนค่าน้ำมันแกจะออกเงินให้เอง รูปแบบนี้เคยมีสักที่ไหมที่ อบต. คิดออกมา อบต. ไม่ได้คิด

แบบนี้ ถ้า อบต. ก็จะออกมาในรูปแบบที่ว่า ผมจะทำถนนเส้นนี้ดีไหม มันก็ดี แต่ประเด็นย่อยแบบที่กล่าวมานั้น อบต. คิดไม่ได้ แต่กลุ่มกรรมการสภาองค์กรชุมชน 4 คนที่มาจากคัดสรรของหมู่บ้านเขาคิด

บทบาทของ อบต. เขาเคยทำอะไรมา ก็ยังทำในรูปแบบเดิมอย่างนั้นอยู่ เป็นงานประจำไปแล้ว

ผู้สัมภาษณ์: แสดงว่าบทบาทของสภาองค์กรชุมชนทำหน้าที่หนุนเสริม?

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ทำเรื่องเล็กๆที่ อบต. ยังมองไม่เห็น และก็หนุนด้วยเสริมด้วย

ผู้สัมภาษณ์: แผนพัฒนาตำบลสามปีที่ออกมาขององค์การบริหารส่วนตำบลก็แสดงให้เห็นว่าสภาองค์กรชุมชนมีส่วนผลักดันเป็นอย่างมาก

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: จะบอกว่ามีส่วนไหมก็ไม่เชื่อมั่นนัก เพราะก่อนจะมาทำแผนสามปีนั้น สมาชิกสภาองค์กรชุมชนก็ทำแผนสามปีไป คล้ายกับทำงานรวมกันไป คนในพื้นที่ทำแผนเข้าไป คณะเค้าเรื่องเดียวกัน จนแยกไม่ออกว่าสภาองค์กรชุมชนหรือ อบต. ทำ

ผู้สัมภาษณ์: มีแผนงานด่วนที่สภาองค์กรชุมชนนำเสนอเข้าไปบรรจุแบบเร่งด่วนและถูกนำไปปฏิบัติไหม

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ช่วงนี้ยังไม่มี จะมีที่ผ่านมาก็เรื่องของน้ำท่วมในปีที่ผ่านมา ไม่อาจเรียกว่าแผนหรือเพราะเร่งด่วนก็รีบทำ

ผู้สัมภาษณ์: จุดเด่น จุดด้อย ของสภาองค์กรชุมชน

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: ส่วนดีคือสมาชิกสภาองค์กรชุมชนนั้นมาด้วยใจ ซึ่งแตกต่างจาก อบต. ที่มาด้วยการเลือกตั้ง มาจากการเมือง มันแตกต่างกัน อีกข้อที่เป็นข้อดีคือการรวมพลังกันของทุกคน ทุกภาคส่วน เราเชิญมาพูดคุยแลกเปลี่ยน อบต. มีสมาชิกมาจากหมู่บ้านๆละ 2 คนนะ แต่สภาองค์กรชุมชนมีสมาชิกหมู่บ้านละ 4 คน เยอะกว่า

ผู้สัมภาษณ์: การประชุมสภาองค์กรชุมชนจะใช้สถานที่ไหนในการประชุม

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: มีโรงเรียน องค์การบริหารส่วนตำบล บ้านสมาชิกแล้วแต่เจ้าภาพจะรับ เจ้าภาพก็กรรมการแต่ละคน หมุนเวียนกันไปเรื่อยๆ

ผู้สัมภาษณ์: งบประมาณมาจากไหนครับ

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: เราไม่มีงบประมาณเลยตั้งแต่แรก ค่ากาแฟก็ไม่มาก ภายหลังมี พอช. มาช่วยเรื่องงบประมาณก็มีบ้างเล็กน้อย ไม่มาก

ผู้สัมภาษณ์: ในกฎหมายกำหนดให้ อบต. ช่วยเหลือเรื่องงบประมาณ เขาช่วยไหม

นายเววรพันธ์ ฉ่ำสันเทียะ: อบต. ก็เอื้อเรื่องสถานที่กับกาแฟ น้ำร้อน ไม่มีอะไรมาก สภาพัฒนาการเมืองก็มีที่ให้งบประมาณมา ก็จะนำเข้าไปประชุมเพื่อบริหารจัดการงบประมาณส่วนนี้ เช่นปีนี้ได้มา 2 หมื่นบาท เป็นงบประมาณในการจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้